

ELLE

BELGIË

SEPTEMBER 2007
MAANDBLAD 4,50

NIEUW
BELGISCH
TALENT

MARKETING
& MODE

DE KRACHT VAN
KLINKENDE NAMEN

MODENUMMER

HET GROTE

VOL VROUWELIJKE VORMEN
VAN VERLEIDING

DE TASSEN VAN ERIC BEAUDUIN EEN TWEDE LEVEN

Eric Beauduin werkt waar hij leeft, en dat merk je wanneer je naast de eettafel ook een rek vol handtassen ziet staan. Vijf jaar al bouwt hij zijn collectie 'pièces uniques' uit. Handtassen met een écht karakter, want er bestaat nooit meer dan één exemplaar. Hij is net terug van acht maanden Rio de Janeiro, waar hij al die tijd een soort mini-ahelertje heeft gerund en vooral hard heeft gewerkt. "Ik heb lang geleden de handtas ontdekt, tijdens een stage bij Delvaux. Daar heb ik leren werken met leder en de liefde voor het métier meegekregen. Toch wilde ik geen handtassenlijn uitbrengen op de reguliere manier. Ik ben getraumatiseerd door fabriekanten. Die kunnen je probleemloos naar het faillissement leiden. Daar heb ik een heilige schrik voor." In een vorig leven ontwierp Eric samen met textildesigner Anne Masson een geestige collectie kleding met accessoires. Op het hoogtepunt van het succes leverde het duo zelfs aan avant-gardewinkels als Absinthe in Parijs, Pauw in Amsterdam en Hatschew in Brussel. Maar na enkele seizoenen maakte de verkoop plaats voor angst. Angst voor de toekomst. De wegen van Eric en Anne gingen uiteen, Eric gaf even les aan La Cambre (waar hij ook stilistische studoerde, ndr) en daarna kwam het idee van de unica. "De filosofie van een uniek product trekt me geweldig aan. Ik ben gefascineerd door een mooi object. Ook tweedehands leder kan mooi zijn, want ik denk niet in termen van trash of brul. En geef toe, de patine van die verschillende leersoorten is toch geweldig." Eric doet geen enkele stoffenbeurs meer aan. Hij zoekt zijn leer bij elkaar in de grote depots van Spullenhelp. In het begin startte hij zelfs van het principe: één leren jas is goed voor één tas. Vandaag mist hij al ooms verschillende jassen in dezelfde tas. Hij doet alles zelf, en dat kan op piekmomenten wel eens problemen geven. "Maar dat was echt het beste wat ik kon doen. Het bespaart me ook problemen (lacht). Ik kan me echt focussen op het ontwerpen van modellen, op het creëren zelf. Ik zit ook niet opgesloten, ik kan makkelijk een dagje naar Parijs."

Van bij de start kende Eric's collectie succes in Japan. In Osaka en Tokio verkopen diverse shops zijn tassen. Klanten zijn er gek op de manier waarop de collectie ineensteekt: een tiental modellen in diverse groottes, in een bescheiden kleurenpalet van zwart, bruin en blauw, of een mix daarvan. Aan elke tas hangt trouwens een etiket met het jaartal, het serie- en stuknummer. "Dat de Japanners plots hun interesse in mijn werk kunnen verliezen? Tja, dat hebben andere designers inderdaad al meegemaakt. Ik niet. Ik werk nu al tien jaar met Japanse winkels. Het is inderdaad jammer dat Belgen mijn huidige werk totaal niet kennen. In oktober toon ik mijn collectie wel in de Espace Philip Model in Parijs. Mag ik hoge verwachtingen uiten?"

De handtascollectie van Eric Beauduin is vanaf september te krijgen bij Iena Iena (Antwerpen/Brussel/Gent)

